

Revistă a copiilor care Îl iubesc pe Domnul Isus

SAMI

An III, nr.3 (26), Martie 1999

*"Vorbește, Doamne, căci robul Tău ascultă."
1 Samuel 3:10*

CUPRINS:

COLȚUL GRĂDINARILOR :

"SPUNE-MI MĂMICO" 3 - 4

"CINE OARE ?" (POEZIE) 5

COLȚUL PRIMARILOR :

TEST GRILĂ: "POTOPUL" 6

"CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII ADOPTAT" 7

"CA NOE" (POEZIE) 8

"BOBBY ȘI CĂRĂMIZILE" 9 - 10

JOCURI 11

"PIKA - IEPUȘUL" 12

COLȚUL JUNIORILOR :

"PENTRU MAMA" (POEZIE) 13

JOCURI 14

"FLEMMING" 15 - 16

REBUS 16

"ÎNTÂMLĂRILE PELERINULUI ÎN CĂLĂTORIA SA" .. 17 - 19

ACEASTĂ REVISTĂ ESTE O PUBLICAȚIE INTERNĂ
NON-PROFIT A COPIILOR BISERICII A.Z.S. SLOBOZIA

fac ce am făcut și mai înainte de a vă întâlni; am să merg singur până mă va ajunge vreunul care va fi bucuros de tovărășia mea."

Am mai văzut în visul meu că Plin-de-Nădejde și Creștinul-l-au părăsit și s-au ținut la oarecare depărtare de el.

AȘTEPTĂM MATERIALELE ȘI ABONAMENTELE PE ADRESA REDACȚIEI:

✉ Lucian Mihăilescu, Str. Mihai Eminescu, Bl.31, Sc.A, Ap.14,
Slobozia, Jud. Ialomița, Cod. 8400.

☎ 043/230830 Alina Mihăilescu ☑ Mioara Dorobanțu ☐ George Cristea,

Alina Mihăilescu

→ E-mail: azs@bicnet.ro

WEB: <http://www.bicnet.ro/educatie/bis-adv/>

ABONAMENTE 1999

Puteți să vă abonați la revista SAMI.

Prețul abonamentelor este:

.3 luni = 12000 . 6 luni = 24000

.9 luni = 36000 .12 luni = 48000

Puteți trimite banii prin mandat poștal pe adresa redacției.

Profitorul: "Da, și nevastă-mea este o femeie foarte cinstită, fata unei femei la fel de cinstită, cucoana Prefăcătoră. Înțelegi acum că se trage dintr-o familie aleasă și a ajuns să fie așa de bine crescută că știe cum să se poarte cu toți oamenii, de la prinț până la țăran. E drept că în credință ne cam deosebim puțin de cei mai evlavioși, dar numai în două puncte neînsemnate. Întâi, noi nu mergem niciodată contra vântului și a curentului. Al doilea, noi suntem totdeauna plini de râvnă pentru Credință când umblă în pantofi de argint; ne place chiar foarte mult să ne arătăm cu ea pe stradă când e vreme frumoasă și poporul întreg aplaudă."

Atunci Creștinul se trase puțin la o parte lângă Plin-de-Nădejde și-i spuse: "Mi se pare că acesta este unul ce-i spune Profitorul, din Vorbă-Frumoasă și dacă-i așa, atunci avem ca tovarăș de drum un mișel cum nu mai este altul în tot ținutul."

Atunci Plin-de-Nădejde spuse: "Ia întreabă-l. Cred că nu trebuie să-i fie rușine de numele său."

Creștinul se apropie de celălalt și-l întrebă: "Domnule, vorbești ca și cum ai ști mai mult decât toată lumea și dacă nu mă înșel, cred că te cunosc puțin; nu te cheamă Profitorul din Vorbă-Frumoasă?"

Profitorul: "Nu mă cheamă așa; aceasta este o poreclă pe care mi-au dat-o unii care nu pot să mă sufere; trebuie s-o suport ca pe o ocară, la fel ca și alți oameni buni pe nedrept ponegriți."

Creștinul: "N-ai dat niciodată oamenilor prilej să te cheme așa?"

Profitorul: "Niciodată! Cel mai rău lucru pe care l-am făcut pentru ca ei să aibă prilejul să-mi dea acest nume este că întotdeauna am știut să mă dau după împrejurări, oricare ar fi fost ele. Aceasta am privit-o ca pe o binecuvântare și nu ca ceva de disprețuit."

Creștinul: "Credeam fără îndoială că dumneata ești omul de care auzisem și, ca să-ți spun drept, mă tem că numele acesta ți se potrivește de minune."

Profitorul: "Bine, dacă dumneata îți închipui așa, n-am ce-ți face; ai să vezi totuși că sunt un bun însoțitor dacă mă iei ca tovarăș de drum."

Creștinul: "Dacă vrei să mergi cu noi trebuie să mergi și în contra curentului și a vântului, ceea ce văd că este împotriva părerii dumitale. Trebuie să rămâi credincios; când Credința umblă în zdrențe, ca și atunci când umblă în pantofi de argint, când este în lanțuri, ca și atunci când e însoțită de aplauzele mulțimii."

Profitorul: "Nu trebuie să-mi impui felul dumitale de-a vedea, lasă-mă să fac ce cred și dă-mi voie să te însoțesc."

Creștinul: "Nici un pas împreună, dacă nu vei face ca noi în tot ce ți-am spus."

Profitorul: "Nu voi părăsi niciodată părerile mele, fiindcă sunt nevătămătoare și folositoare. Dacă nu pot să merg cu voi sunt nevoit să

"Spune-mi mămico..."

"-Cum arată Dumnezeu?", o întrebă Sami pe mămica lui, într-o zi.

"-Vom afla când va reveni pe pământ, dragul meu. Până atunci însă, putem întreba natura despre EL. Dacă te vei uita cu atenție în jurul tău, vei descoperi că întreaga natură vorbește despre Dumnezeu. Chiar Biblia, cuvântul lui Dumnezeu ne ajută să aflăm despre El, folosind multe comparații din natură."

"-Adevărat?", întrebă uimit băiețelul. "Te rog, citește-mi și mie mămico!" se rugă Sami, cuibărindu-se în brațele ei.

"-Bine, atunci fii atent", spuse mama deschizând Biblia, și citind: "EL va veni la noi ca o ploaie, ca ploaia de primăvară care udă pământul!" (Osea 6:3)

"-Spune-mi Sami, ce este ploaia?" întrebă mama.

"-Ploaia e apa care vine din cer."

"-Sigur că da. Sunt acele picături care cad din nori, uneori cu repeziciune, alteori încet; uneori reci, alteori calde."

"-Da, parcă ar fi un duș mare pus în cer!" strigă Sami bucuros.

"-Îți place ploaia, Sami?" îl întrebă mama.

"-Da, dar atunci când plouă cu apă caldă", spuse Sami sigur pe el.

"-Vrei să spui că îți plac ploile calde de vară" îl

corectă mama.

“-Da, da! Toamna e apa rece și mi-e frig când mă udă. Brrr!!... Nu-mi place deloc!”

“-Nici nu trebuie să stai atunci în ploaie. După cum vezi, ploaia udă tot ce întâlnește în cale. Ea curăță natura întreagă și face să crească plantele care ne dau legumele și delicioasele fructe: mere, pere, struguri, și multe altele.

Ploaia asigură rezerva de apă pentru toate viețuitoarele. Ea umple râurile, fără de care peștii nu ar exista.”

“-Da mămico, râul este căsuța peștilor, și Domnul a făcut-o numai din apă!”, observă Sami.

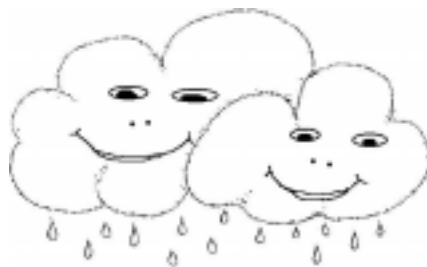
“-Ai dreptate, dragul meu. Dar ploaia ne ajută și pe noi: atunci când ne este sete, atunci când trebuie să

pregătesc mâncarea care îți place ție, sau atunci când trebuie să îți spăl rufele murdare.”

“-Ce minunată e ploaia, mami !...”

Te-ai întrebat vreodată ce s-ar întâmpla dacă nu ar mai ploua? Natura ar muri. Ploaia ne ajută pe toți: oameni, plante, animale. Ea menține viața întregii naturi.

Asemenea ploii, Dumnezeu ne-a dat viață și ne-o păstrează cu multă grijă. De aceea, atunci când ne cheamă, să nu ne ascundem sub “umbrela necredinței” de teamă ca învățăturile Sale, (asemenea picăturilor de ploaie) să nu ne ude inimile, binecuvântându-le.

INTÂMPLĂRILE PELERINULUI ÎN CĂLĂTORIA SA

adaptare după John Bunyan

Episodul 18

Creștinul întâlnește pe Plin de Nădejde, noul său tovarăș de drum.

Am văzut în vis pe Creștin că nu și-a continuat singur drumul. Un om numit Plin-de-Nădejde i s-a alăturat, spunând că vrea să-i fie tovarăș de drum. Astfel unul a murit ca să dea mărturie pentru adevăr, și din cenușa lui a apărut un altul ca să-i fie Creștinului tovarăș în călătoria sa. Acest Plin-de-Nădejde i-a spus Creștinului că mai erau mulți în acest târg care nu așteaptă decât prilejul să-l urmeze. Am văzut că abia ieșiseră din târg și ajunseră din urmă pe unul care mergea înaintea lor și pe care-l chema Profitorul. Ei l-au întrebat:

“De unde ești dumneata și până unde mergi?” El le-a răspuns că vine din orașul Vorbă-Frumoasă și merge spre Cetatea Cerească, Dar numele nu și l-a spus.

“Din Vorbă-Frumoasă?” zise Creștinul. “Sunt pe-acolo ceva oameni de bine?”

Profitorul: “Cred că da! Eu sunt un străin pentru dumneata și dumneata la fel pentru mine; de mergi pe acest drum, voi fi bucuros de tovarășia dumitale, dacă nu, mă lipsesc.”

Creștinul: “Am auzit vorbindu-se de Vorbă-Frumoasă și după cât mi-aduc aminte se zice că-i un oraș bogat.”

Profitorul: “Sigur că da; am multe rude bogate acolo.”

Creștinul: “Spune-mi, te rog, ce rude ai pe acolo, dacă nu sunt prea îndrăzneț?”

Profitorul: “Păi, aproape tot orașul; mai apropiați sunt: domnul Nestatornicul, domnul Slugarnicul, domnul Vorbă-Frumoasă, de la ai cărui strămoși și-a luat orașul numele; tot așa domnul Vorbă-Lingușitoare, gata la orice; doctorul cartierului nostru, Cel-cu-două-fețe, e chiar frate bun cu mama; și ca să-ți spun drept, eu am ajuns cineva în oraș, cu toate că străbunicul meu a fost doar un luntraș, care se uita spre un mal și vâslea spre celălalt mal; și eu mi-am câștigat cea mai mare parte din avere cu aceeași îndeletnicire.”

Creștinul: “Ești însurat?”

izbucnirii celui de-al II-lea Război Mondial, Flemming tocmai se afla în vizită în SUA. Într-o ocazie a fost invitat la o aniversare în Connecticut. Se hotărî fără prea mare tragere de inimă să accepte invitația. Acolo îl aștepta o mare surpriză. Domnul care stătea lângă el la masa invitaților, era un microbiologist din Massachusetts, care deja pusese la punct un laborator de producere și filtrare corespunzătoare a diferitelor culturi experimentale.

Cei doi s-au împrietenit. A doua

zi americanul îi arătă lui Flemming laboratorul său și îi explică întregul proces tehnologic. Vă imaginați cât de importantă a fost această întâlnire? Aceasta a însemnat că penicilina putea fi acum produsă în cantități suficiente pentru a salva sute de mii de vieți prețioase. Și aceasta în condițiile în care în lume era un crâncen război!...

Dacă Flemming ar fi refuzat invitația aceea la aniversare?

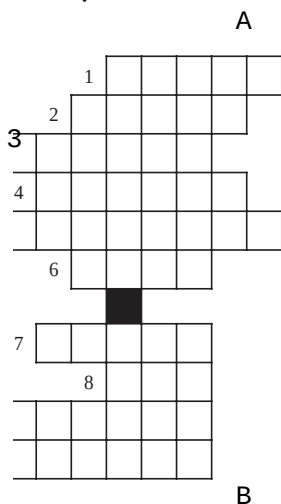
Domnul a avut grijă să nu se întâmple așa și astfel omenirea a mai primit o binecuvântare în viață...

material oferit de

Rose Hartwell, SUA

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

REBUS

BĂRBAȚI CELEBRI

1. Împărat al israeliților, autor al Psalmilor.
2. Frații lui I-au vândut unor străini.
3. Cel mai înțelept împărat al lui Israel.
4. Pentru o noapte a împărțit prietenește cu leii o groapă.
5. Omul care a trăit cel mai mult pe pământ (969 ani).
6. Prooroc hrănit de o pasăre.
7. A navigat pe Nil într-un coșuleț.
8. Înlocuitorul lui Abel.
9. Micul "Mare Preot".
10. Cel care nu avea voie să meargă la frizer.

Cine oare?...

1. Cântă la fereastră mea
O micuță păsărea.
Cine oare a făcut-o
Ca să-mi cânte-așa?

2. Jos, în vale, un izvor
Murmură încetisor.
Cine oare i-a dat apa,
Fusurul ușor?

3. Crinul îmbrăcat în nea
Ce-a-nflorit în glastra mea,
Cine oare, cu iubire,
L-a împodobit așa?

4. Iară eu, copil-minune,
Cu ochișori ca de tăciune,
Oare cum am apărut?
Cine, cine-mi poate spune?

5. Las urechea să asculte,
Ochii mei îi las să vadă,
Picioruzul să mă-ndrume,
Mintea mea să înțeleagă.

6. Toate-mi spun c-au fost create
De un Tată iubitor,
Ce din cerurile-nalte
Face bine tuturor.

7. Tot El m-a creat pe mine,
M-a-nvățat să fac doar bine,
Pă-l ascult și să-L iubesc,
Pă mă port cum se cuvine.

de Camelia Eftimie, Hârșova

1) Cum se cheamă primul căpitan de corabie renumit, menționat în Biblie?

a)Adam; b)Noe; c)Cain.

2) Ce înseamnă numele Noe?

a)Mărinimie; b)Mândrie; c)Mângăiere.

3) A câta generație de la Adam, era Noe?

- a)a 10-a generație;
b)a 7-a generație;
c)a 9-a generație.

4) Cum se numeau fii lui Noe?

- a)Sem, Ham, Iafet;
b)Sem, Haram, Iafet;
c)Set, Ham, Iafet.

5) Cum se numea cetatea în care locuia Noe?

a)Nod; b)Canaan; Ninive.

6) De ce a poruncit Dumnezeu lui Noe să construiască o arcă?

- a)datorită răutății oamenilor, Dumnezeu dorea să-i pedepsească prin potop;
b)pentru că Noe era singurul om credincios, Dumnezeu dorea să-l salveze împreună cu familia lui;
c)arca era singurul mijloc de salvare de la potop.

7) Din ce material trebuia Noe să construiască arca?

- a)din lemn de cedru;
b)din lemn de gofer;
c)din orice lemn.

8) Cum trebuia să fie construită arca?

a)300 coți lungime, 50 coți lățime, 30 coți înălțime;

b)cu camere pe trei nivele;
c)cu o ușă laterală și o fereastră sus.

9) Cât timp i-a trebuit lui Noe să contruiască arca?

a)300 ani; b)100 ani; c)150 ani.

10) Dumnezeu a făcut "lista" călătorilor pe corabie. Cine urmau să fie aceștia?

- a) 8 oameni sau 4 perechi de oameni;
b)câte șapte perechi din toate viețuitoarele;
c) 7 perechi de păsări și animale curate și câte 2 perechi din cele necurate.

Indicații:

Rezolvați testul de mai sus, bifând răspunsul sau răspunsurile corecte.

Atenție! Pot exista și întrebări - capcană. Studiați cu atenție capitolele 5-7 din Geneza, înainte de a trece la rezolvarea grilei.

(Răspunsurile corecte le puteți afla în numărul următor al revistei).

Răspunsurile corecte la testul nr. II din luna Februarie:

1) B	6) A.B
2) A	7) B
3) A	8) A
4) B,C	9) capcană
5) A,B,C	10) C

Numele lui era Flemming...

de Marland Hansen

Nu știm niciodată cum putem influența viețile celor din jurul nostru, în bine sau în rău. Povestirea care urmează este o bună ilustrare a acestui gând:

Numele său era Flemming, și era un fermier sărac. Într-o zi, în timp ce muncea din greu, auzi un strigăt după ajutor venind din apropierea unei mlaștini. Aruncându-și unelele din mâini, fermierul fugi către mlaștină. Ajuns acolo, găsi un băiat înspăimântat care se lupta să iasă din mlaștină. Curajosul fermier îl salvă pe băiat și îl duse la el acasă pentru a-l îngji.

În ziua următoare, la poarta casei sărăcăcioase a fermierului, opri o trăsură elegantă din care coborî un nobil domn. Acesta se prezentă ca fiind tatăl băiatului salvat de fermier.

"Aș dori să vă răsplătesc pentru că ați salvat viața băiatului meu. Cum aș putea?", întrebă nobilul domn.

"Vă mulțumesc, dar nu pot accepta răsplată pentru așa ceva", răspunse fermierul.

Tocmai atunci ieși în ușă fiul fermierului Flemming, curios să-l vadă pe noul venit.

"Acesta este fiul dumneavoastră?", îl întrebă nobilul pe fermier.

"Da", răspunse fermierul cu mândrie.

"Vă propun o învoială: lăsați-mă să-i asigur fiului dumneavoastră o creștere aleasă. Dacă fiul are firea tatălui, atunci va crește spre mândria dumneavoastră." Și așa s-a întâmplat.

După câțiva ani fiul fermierului Flemming a absolvit cu brio Școala medicală a Spitalului Sf. Maria din Londra. Flemming a ajuns celebru în întreaga lume prin descoperirea unui medicament care urma să revoluționeze medicina:

Penicilina!

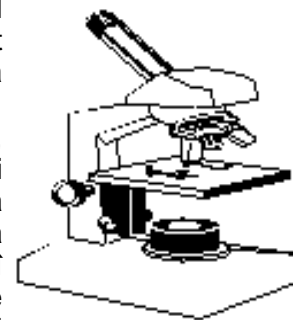
La câțiva ani după aceasta, s-a întâmplat ca fiul nobilului domn care l-a ajutat pe Flemming s-a îmbolnăvit de pneumonie. Iată că familia Flemming avea să-i salveze viața celui tânăr a doua oară. De această dată cu ajutorul

penicilinei!...

Vreți să știți cum se numea recunoscătorul nobil?...Lord Randolph Churchill. Probabil că ați ghicit deja cum se numea fiul nobilului. Da: chiar Sir Winston Churchill în persoană!...

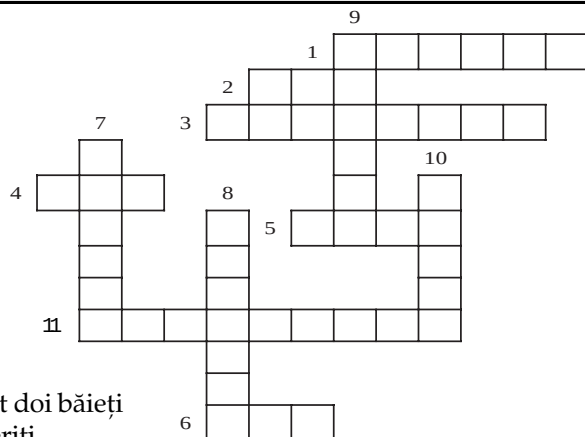
Domnul Isus a spus: **"Dați și vi se va da, cu ce măsurați măsurați cu aceea vi se va măsura."**

Deși Flemming a descoperit Penicilina, el nu a putut să o producă în cantitate mare. În timpul

REBUS

MAMA

Orizontal:

1. Mamă care a născut doi băieți gemeni, dar total diferiți.
2. Mama tuturor oamenilor.
3. Mama bebelușului evreu care a devenit prinț în Egipt.
4. Mama lui Obed.
5. Mamă la 90 de ani.
6. Mamă care și-a consacrat primul născut Domnului.
11. Mama lui Ioan Botezătorul.

Vertical:

7. Mama lui Timotei.
8. Mama celui mai înțelept împărat al Israelului.
9. Mama celui care a ajuns în Egipt, fiind vândut de frații lui mai mari.
10. Mama lui Emanuel, Blândul Miel.

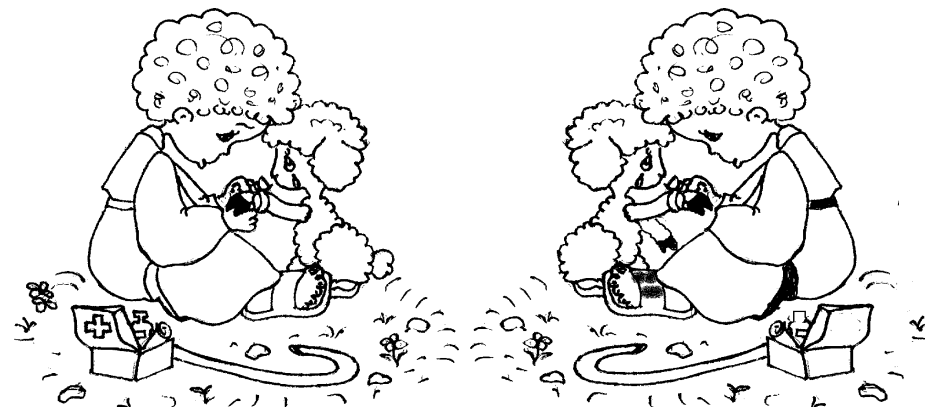
Studiază textele biblice din Genesa: 25,7; 29,18; 31,41; 35,28; 47,28, pentru a completa corect cifrele corespunzătoare:

▼Distanța în km. parcursă de Iacov până în Mesopotamia - ____	175
▼Anii vieții lui Avraam - ____	14
▼Anii vieții lui Isac - ____	720
▼Anii vieții lui Iacov - ____	10
▼Laban i-a schimbat lui Iacov simbria de ____ ori	180
▼Iacov a muncit pentru fetele lui Laban - ____ ani	7
▼Contractul făcut între Iacov și Laban prevedea ____ ani de muncă pentru Rahela;	147
▼Timpul petrecut de Iacov în Mesopotamia - ____	12
▼Numărul fiilor lui Iacov - ____	20

joc oferit de IRINA TONCU, din cartea sa - "Stă scris", București

Descoperă diferențele!

Între cele două imagini de mai jos sunt zece diferențe. Comparați imaginile și găsiți deosebirile :

"Ce înseamnă să fii adoptat?"

Profesoara Debbie Moon povestește despre o discuție mai specială a micuților săi elevi. Într-o zi ea le-a arătat o fotografie de familie. Elevii au observat că copiii din fotografie aveau fizionomii diferite. Una dintre eleve pe nume Jocelynn Jay a conștientizat: "Înseamnă că unul dintre copiii din fotografie este adoptat."

"De ce crezi acest lucru?", o întrebă profesoara.

"Eu știu totul despre adopție pentru că la rândul meu am fost adoptată."

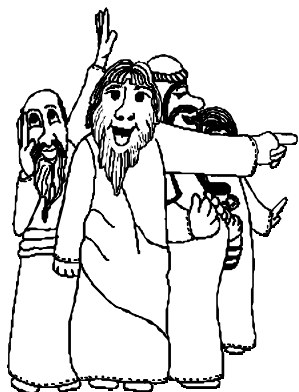
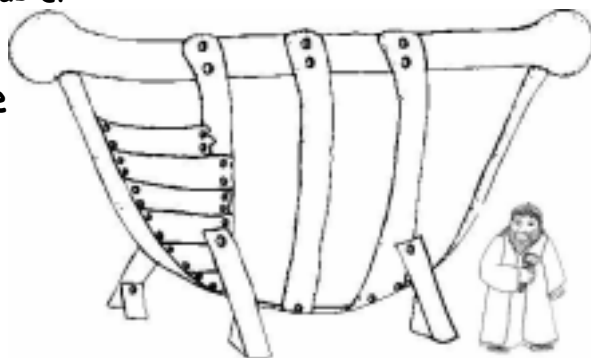
"Ce înseamnă să fii adoptat", o întrebă un coleg.

Înteleapta Jocelynn răspunde: "Acesta înseamnă că în loc să crești în burtica mamei, să crești în inima ei."

CA NOE

de Benone Burtescu

Am auzit de Noe,
Omul care lucra la o corabie.
Semenii râdeau,
Dar el bătea cuie în nănte
Ca un copil cuminte.
Punea lemn peste lemn,
Îndemn peste îndemn,
și nu lua seama
La câte vorbe urâte i se spuneau.
Lucra, zi și noapte lucra.

As vrea să fiu ca Noe,
Să fac și eu o corabie,
Să strig lumii
Că vine ploaia de sfârșit;
Să văd cum intră oamenii înăuntru
Care mai de care mai grăbiți
Să ocupe un loc
Să scape de ploaia de foc.

publicată cu permisiunea autorului

COLȚUL
JUNIORILOR

Pentru mama

Măicuta mea cu zâmbet bun și blând,
Surâsul tău făcut pentru victorii
M-a adunat din fiecare gând
În susul înălțimilor de glorie.

Viata mea s-a strâns prin jurul tău,
Sub aripile dragostei curate
L-am cunoscut ades pe Dumnezeu
Adăpostind atâta bunătate.

Azi înfloresc nespuse bucurii
În ochii mei împodobiti de bine,
Când zorii diminetilor zglobii
Încep să cânte iarăși pentru tine.

de Daniela Chiriță, Slobozia

În căutarea naturii

de James și Priscilla Tucker

Pika - iepurașul

Pika - un iepure-șuierător din America, arată ca un animal care la un moment dat pe parcursul creșterii sale s-a răzgândit și a vrut să devină altceva decât vroia inițial. Este de mărimea unui hamster și seamănă foarte mult cu un iepure mic, însă are urechi scurte, rotunjite și o coadă scurtă, aproape invizibilă.

Iepurii-șuierători din America de Nord trăiesc pe pământurile dealurilor și munților din vest și nord-vest, preferând locurile neumblate de oameni. Totuși, vizitatorii mai norocoși ai parcurilor naționale din zona unde trăiesc, pot uneori să vadă câte un pika.

S-ar putea să crezi că un animal mic și brun care trăiește printre stânci n-ar avea prea multe de făcut decât să ronțăie plantele ce cresc pe culturile din preajmă și să se lăfăie la soare. Însă iepurii-șuierători sunt una dintre cele mai harnice viețuitoare din regnul animal. Deși trăiesc în colonii, fiecare pika are propriul teritoriu și se îngrijește de necesarul de hrană. Toată vara și toamna, fiecare pika își cladește o căpiță uriașă din ierburi, tulpini și flori de plante. Căpița este așa de mare în comparație cu constructorul ei, încât cel mai ușor mod de a găsi un pika este să-i localizezi mai întâi căpița. Apoi, trebuie doar să urmărești cu atenție apariția micului animal aducând încă un ingredient la supsalata lui, care crește tot mai mult în dimensiuni.

În timpul iernii, pika poartă o blană groasă. De asemenea, pătura de zăpadă ajută și ea la menținerea căldurii în casa lui de sub stânci. Cu toate că își croiește cărare prin zăpadă în căutare de vegetație proaspătă, el se bazează în principal pe căpița lui pentru a se menține sănătos și în putere până la sfârșitul iernii. Pika nu așteaptă în ultimul moment pentru a se gândi ce va mânca iarna. Petrece luni de zile muncind, pentru a fi sigur că va recolta hrană suficientă.

Ca și creștinii, nici noi nu putem aștepta până în ultimul minut pentru a le spune altora despre Isus și iubirea Lui. Isus a vorbit despre un seceriș la care lucrătorii sunt puțini. Noi putem deveni parteneri cu El, împărțind dragostea noastră față de Isus și în felul acesta ajutându-L să-și pregătească secerișul ceresc.

Bobby și cărămizile

de Arthur S. Maxwell

Când casa lui Bobby arse până la pământ, bunicul le spuse: "Nu vă faceți probleme, veți locui toți la mine. Am să adaug încă două camere la casa mea și toți vom locui foarte confortabil până când vă veți ridica o altă casă".

Așa că tatăl, mama, frații și surorile lui Bobby s-au mutat la bunicul.

Camerele cele noi au fost începute imediat. Bunicul și cu tata au săpat temelia și au turnat betonul. Apoi un camion a adus sute de cărămizi și un altul o remorcă basculantă de nisip. Un altul a adus câțiva saci de ciment pentru mortar. În cele din urmă au sosit zidarii. Amândoi erau calificați și era o plăcere să-i vezi lucrând. Au zidit repede colțurile și au întins sforile să vadă unde vor fi construiți pereții. Apoi au început să zidească cărămizile. Una, două, trei, patru, cinci. Ce repede le puneau în rând! În curând fu gata primul rând, drept și sigur. Au înălțat mai sus cu un rând sfoara de măsurat și au început al doilea rând. Au pus mortar pe el și din nou un rând de cărămizi: una, două, trei, patru, cinci și așa mai departe. Toate la același nivel.

Bobby nu-și putea lua ochii de la cei doi oameni. Din când în când unul dintre zidari lovea câte o cărămidă cu mistria și o tăia de parcă ar fi fost din unt; apoi potrivea jumătatea. Apoi sfoara era urcată și începea al treilea rând, apoi al patrulea, al cincilea. Zidul începea să capete formă. Puteai să-ți imaginezi cum va arăta camera. Așa au continuat, fără să se oprească deloc.

Totul părea atât de ușor încât Bobby fu sigur că ar putea s-o facă și el. Era la fel ca jocul lui de construcții. Oricine ar fi putut lucra!

La un moment dat, adunându-și curaj, zise:

"Aș vrea să pun și eu câteva cărămizi".

"Să pui și tu?" întrebă unul dintre bărbați, abia luându-și ochii de la lucru. "Într-o zi, poate".

"Acum aș vrea", zise Bobby.

Omul zâmbi. "Îți trebuie mult exercițiu pentru a zidi cărămizi", zise el.

"O, nu", zise Bobby, "este ușor; pui doar cărămizile una peste alta".

"Da", zise omul, "așa se pare. Dar și asta e o meserie".

"Aș putea s-o fac și eu", mai spuse Bobby.

Oamenii lucrău mai departe, rând după rând, rând după rând. Zidul creștea văzând cu ochii.

Apoi unul dintre ei privi la ceas.

"A sosit timpul de masă, hai să mâncăm", zise el. Puseră jos mistriile și plecară.

Deodată Bobby avu o idee grozavă. Acum era șansa lui. Va pune un rând de cărămizi cât vor fi plecați zidarii și nu va ști nimeni.

Luă o mistrie și puse puțin mortar pe deasupra ultimului rând de cărămizi. Alunecă aproape tot pe jos. era mai greu să-l ții acolo, decât se așteptase el. Apoi ridică o cărămidă și i se păru mai grea decât gândea el. Se întrebă cum pot zidarii să țină cărămida cu o mână în timp ce pun mortar cu mistria pe ea. Reuși în sfârșit s-o pună la locul ei. N-o pusese chiar așa de bine cum ar fi dorit, dar mergea, gândi el. Se hotărâ să mai pună una. Puse mai mult mortar, ridică o altă cărămidă și o zidi alături. În cele din urmă ajunse la capătul rândului și se simți mulțumit de sine. Cărămizile nu erau nici drepte, nici la același nivel, dar lui i se păru că a făcut o treabă bună.

Deodată auzi pe zidari întorcându-se. Puse mistria la loc de unde o luase și se așeză pe o grămadă de cărămizi, încercând să pară cât mai nevinovat. Spera ca oamenii să fie plăcut surprinși de ceea ce a făcut el, ca să-i ajute. Apoi, deodată, se întâmplă ceva ce nu va uita el cât va trăi.

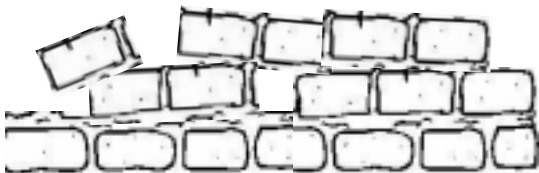
Ridicând mistria, unul dintre lucrători se îndreptă spre zid și cu o mișcare iscusită aruncă la pământ toate cărămizile puse de Bobby.

Bobby fu dezolat. În ochi îi apărură lacrimi.

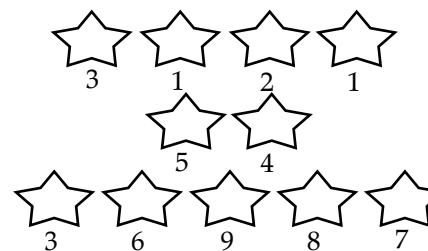
"De ce ai făcut asta?" întrebă el supărat.

"Pentru că erau atât de strâmbe", zise omul. "Dacă le-aș fi lăsat acolo, s-ar fi dărâmat tot zidul. În zidărie, ca și în viață, fiecare rând trebuie să fie perfect. Nu poți pune un rând drept pe unul strâmb".

Bobby are acum mai bine de șaptezeci de ani și este unul dintre cei mai buni lucrători pe care i-am întâlnit. Cu câțiva timp în urmă mi-a spus că nu a uitat niciodată rândul de cărămizi și lecția pe care a învățat-o în acea zi.

Dacă vei completa stelulele cu literele corespunzătoare, conform codului, vei afla ce face Domnul Isus când greșim:

1=S 5=N

U=2 A=6

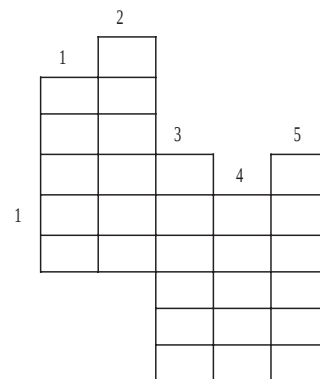
3=I 7=Ă

E=4 T=8

9=R

de Alexandra Mihăilescu, Slobozia

REBUSREBUSREBUSREBUS

Orizontal:

Omul care a primit de la Dumnezeu tablele Legii.

Vertical:

1. Sediul Legii în Noul Legământ;
2. Locul de păstrare al Legii Celor Zece Porunci în Sanctuar;
3. Material folosit de Dumnezeu pentru scrierea Legii;
4. Muntele Legii;
5. Îndrumător în drum spre Hristos (Galateni 3,24).

joc oferit de IRINA TONCU, din cartea sa - "Stă scris", București

